

86E JAARGANG · NUMMER 2 · MAART - APRIL 2019 · TWEEMAANDELIJKS

ECHO UIT AFRIKA

EN ANDERE WERELDDELEN

SSPC

“Echo uit Afrika en andere werelddelen”

is een tweemaandelijks Missietijdschrift uitgegeven door de

Missiezusters van St. Petrus Claver

Bouillonstraat 4 • 6211 LH Maastricht

Telefoon 043-3212158

ING Bank: NL47 INGB 0001 0415 36

Abonnement € 10,-

Steunabonnement € 13,-

E-mail: stpetrusclaver@filtnet.nl

Web-site: stpetrusclaver.nl

Voor België

Adres als hierboven

Postrekening:

BE33 0000 9608 3146

BIC: BPOTBEB1XXX

ANBI instelling

Bij de voorpagina:

Palmzondag in Timor.
(Foto SSPC)

Bij de achterpagina:

Inculturatie.
(Foto SSPC archief)

PAUSELIJKE MAANDINTENTIES VAN HET APOSTOLAAT VAN HET GEBED

April 2019:

Algemene gebedsintentie: Voor humanitaire helpers in oorlogsgebieden Voor artsen en hun humanitaire medewerkers in oorlogsgebieden, die om het leven van anderen te redden, gevaar lopen voor eigen leven.

Mei 2019:

Gebedsintentie voor de evangelisatie:

De Kerk in Afrika Dat de Kerk in Afrika door het engagement van haar leden het zaad mag zijn, dat de volkeren tot eenheid brengt, en een teken van hoop voor dit continent.

Moederhuis in Rome Missiezusters St. Petrus Claver

*Hier ben ik Heer,
U hebt mij geroepen.' Conf. Samuel 3*

Gift uit dankbaarheid voor nieuwe woning, € 250,- . E. v. A.

Jezus had twaalf leerlingen die

Hij zelf uitgekozen had, en Hem zeer nabij waren. En toch verraadt één van hen, Jezus op een huichelachtige manier, namelijk met een kus, wat toch juist een teken van liefde en vriendschap zou moeten zijn.

Het lijkt alsof het in onze tijd niet veel anders is. Men krijgt als goede christen weleens de vraag: “Hoe kan je nog bij zo’n Kerk willen horen met al die schandalen?”

Ons antwoord zou kunnen zijn: “Als een Judas Jezus verraadt, zou ik dan ook Jezus moeten verraden?”

*“De Liefde is sterker,
De Liefde geeft leven,
De Liefde laat hoop bloemen in de woestijn.” Paus Franciscus.*

Voor al onze lezers en weldoeners een

Zalig Pasen

Uw dankbare Missiezusters van St. Petrus Claver

Allerlei kaarten te koop!

Beste Missievrienden,

Elke dinsdag maken wij samen met een aantal vrijwilligsters mooie kaarten met allerlei thema's. Ze worden geborduurd en soms met een lint of kraaltjes versierd. U kunt ze bij ons kopen. Ze kosten drie euro per stuk (incl. porto). Heeft u nog speciale wensen? Wij kijken wat we kunnen aanpassen. Thema's: Geboorte, Huwelijk, Condoleance, Priesterwijding, Communie, Geslaagd, Letters & bloemen.

Onderstaande strook kan gebruikt worden maar ook via een mailtje kunt u uw bestelling doorgeven.

**Met vriendelijke groeten,
Zr. Jeanine van Ooteghem SSPC**

Ik wil graag aantal (soort) kaart(en):

Naam:

Adres:

Postcode en woonplaats:

Sturen naar: Missiezusters van St. Petrus Claver, Bouillonstraat 4 - 6211 LH Maastricht

Pater Jean De Dieu Bukuru, is een priester die tegen de slavernij en mensenhandel vecht, en zijn eigen ervaring als slaaf met ons wil delen. Ik weet hoe het voelt om in slavernij te leven. Op de leeftijd van 16 jaar, ben ik gekidnapt op een internaat samen met twaalf andere jongens. We werden eerst beroofd van al onze bezittingen en sommigen van ons werden misbruikt. We moesten hard werken. De meesten van ons zijn nooit meer naar hun familie teruggekeerd.

Vandaag is Jean een lid van de congregatie van de Missionarissen van Afrika (Witte Paters), en zet zich in tegen de slavenhandel als lid van de Haart Kenia Associatie. Hij kan zich nog levendig zijn ervaringen voor de geest halen. Ik werd wakker doordat iemand mij in elkaar aan het slaan was. We moesten ons snel aankleden en wat kleding inpakken. We werden twee aan twee in een lijn gezet en moesten daarna uren door het oerwoud lopen midden in de nacht. Als iemand buiten de lijn liep, werd hij gedood.

De situatie was ondraaglijk. We hadden bijna niks te eten. Een paar jongens besloten om te proberen te vluchten. Maar ze werden dezelfde dag nog weer gevangen. De straf die volgde was verschrikkelijk. Om iedereen die maar aan vluchten dacht, schrik in te jagen, werden ze voor ons aller ogen doodgeslagen. Wij werden allen gedwongen om toe te zien.

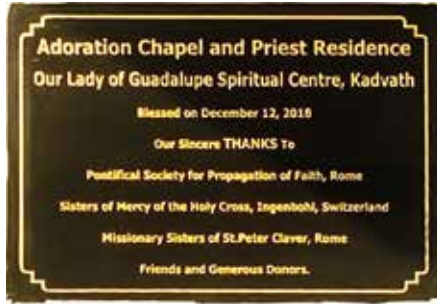
Op een dag lukt het mij toch om te vluchten bij een grote verplaatsing van ons kamp en kon ik hulp vinden in een dorp. Ik heb enorm veel geluk gehad. Jaren later treed Jean in bij de Missionarissen van Afrika die zich ook altijd vanaf het begin ingezet hebben tegen de slavenhandel. De Keniaanse organisatie HAART, Awareness Against Human Trafficking Association, waar hij als pater nu lid van is, is gesticht door een groep advocaten, missionarissen en leken, om samen dit euvel te kunnen bestrijden.

Aanbiddingskapel te Kadvath.

Hartelijk dank voor uw steun voor het realiseren van een aanbiddingskapel in het aartsbisdom Gandhinagar in de heuvels van Arvalli. Generaties lang heeft de lokale bevolking geleden onder armoede en ziekten, onderontwikkeling, bijgelovige praktijken en uitbuiting totdat de missionarissen kwamen. Nu is het een belangrijke provincie en de kwaliteit van leven is veel verbeterd. Tevens is het geloof in een liefhebbende en barmhartige God wijd verbreid. We vonden de tijd rijp voor een spiritueel centrum in ons aartsbisdom. Velen zijn katholiek en voelen de behoefte om te pelgrimeren en ergens in grote groepen samen te komen. Wij kwamen op het idee om een Maria-Heiligdom te bouwen van O.L.Vrouw van Guadalupe. We hebben nu een mariakapel en een gebouw voor een priester waarmee we het centrum gestart zijn in het dorp van Kadvath. Priester Alex Joseph arriveer-

de hier al in 2017 met de opdracht om het centrum te stichten. Hij verbleef bij een gezin en vandaar uit bezocht hij de verschillende personen en plaatsten. En zo zijn we bescheiden begonnen met een aanbiddingskapel en een kleine woning voor de priester. Totale kosten US \$ 23.805. Er zijn plannen om dit centrum in de toekomst uit te breiden tot een heus spiritueel centrum. De Aartsbisschop van Gandhinagar, Thomas Macwan heeft de aanbiddingskapel op 12 december, het feest van

O.L.Vrouw van Guadalupe, gezegend. Een welgemene dank voor de Missiezusters van St. Petrus claver die een aanzienlijke bijdrage geleverd hebben om dit alles te verwezenlijken. U kunt verzekerd zijn van mijn gebeden voor u en uw weldoeners.

Pr. Alex Clement
St. Joseph's Kerk
Pahadiya,
Gujarat, INDIA

Het parochiehuisje voor de priester

Kippenfokkerij in Suwezo

Hier volgt het door u gevraagde rapport voor de ontvangen 5.000 dollars USA voor het kippenfokkerij – project in Suwezo.

Ik ben Zr. Honoratha E. Sinduhije, de overste van onze gemeente en het pastorale centrum in Suwezo. Namens onze hele gemeente wil ik onze waardering en dank overbrengen voor uw morele en financiële steun.

Het kippenfokkerij – project is ten eerste bedoeld als bijdrage aan de kosten van ons levensonderhoud en voor onze gasten maar ook als hulp aan de arme mensen in de buurt.

Het project is al van start gegaan. De kippenfarm is al gebouwd. We konden tweehonderd kippen kopen, die al heel wat eieren hebben gelegd. Buiten onze zusters en de gasten van het pasto-

raal centrum, profiteren ook de nabij wonende families van de eieren. We verkopen ze voor één cent per stuk en aan de allerarmsten geven we ze gratis. Voor ondervoede kinderen is een ei een goedkoop middel wat zeer voedzaam is. De dokters sturen de moeders al naar ons!

We wilden ook een incubator aanschaffen maar we kwamen net geld tekort voor deze machine. Er ontbreekt 1.000 dollar USA. We zouden uiteraard heel dankbaar zijn als het mogelijk is deze ontbrekende som alsnog te ontvangen. Wij danken God die door u ons heeft bijgestaan en ons zonder voorwaarden liefheeft en beschermd. Bijgaand vindt u enkele foto's van de kippenfarm.

**Zr. Honoratha E. Sinduhije,
Suwezo Zusters Pastoraal Centrum
Aartsbisdom Tabora, Tanzania.**

waarvoor u 6.000 Dollar USA gegeven heeft. Allereerst nogmaals onze dank. We zijn in augustus begonnen met de uitvoer van ons project en konden het beëindigen in februari dit jaar. Onze Zalige Allamano Lagere School samen met het schoolterrein is nu veilig omheind. Het feit dat we het tamelijk snel konden realiseren, is te danken aan de goede samenwerking van ons paters en het schoolbestuur. Iedereen is blij met het veilige gevoel dat nu heerst op school en daarbuiten.

**P. Paul Gitonga Muriithi IMC,
Consolata Missionarissen,
Zalige Allamano Lagere School,
Likoni, Mombasa, Kenia.**

Omheining Lagere School Likoni

Hier volgt ons rapport van het project

Omheining van het schoolterrein in Likoni.

Paus naar Marokko

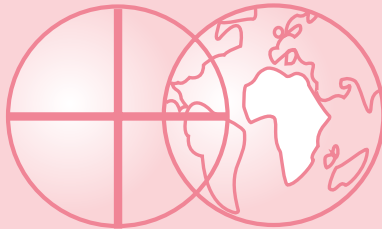
Paus Franciscus zal een tweedaags bezoek brengen aan Marokko en wel op 30 en 31 maart. Volgens Aartsbisschop van Rabat, Mgr. Cristòbal Lòpez wordt dit een groot gebeuren. Het wordt uiteraard een vol programma gezien de korte tijd van twee dagen. Gepland zijn een bezoek aan het sociale centrum voor migranten bij de Zusters van Moeder Theresa in een buitenwijk van de hoofdstad, een bezoek aan het Mohammed VI instituut voor opleidingen tot Imam en predikers, en ook een ontmoeting met Koning Mohammed VI. Verder zal er een grootse bijeenkomst met het volk zijn op de esplanade van de Hassan moskee. Alle christenen die de H.Mis willen bijwonen, mogen komen. Wel zal men geduld moeten hebben, want iedereen moet de veiligheidsmaatregelen doorlopen. De Eucharistieviering is voor Christenen het hoogtepunt en bron van hun leven en zo zal het ook het hoogtepunt vor-

men van het bezoek en de aanwezigheid van de Paus in het land. “De Paus komt als Vader van alle Katholieken maar ook als een persoon van goede wil die iedereen wil ontmoeten en voor iedereen een dienaar van de hoop wil zijn.”, Mgr. Lopez. (MR/AP)

Agenzia Fides

Het Gebed des Heren

Gebed wordt gevormd in de diepte van het hart, welk alleen voor God zichtbaar is. Het is een

‘stille dialoog’ zoals bij verliefde personen. Dit zijn de woorden die de H.Vader sprak tijdens de generale audiëntie op het Sint Pieter plein op woensdag 13 februari. Hij ging verder met zijn doorlopende catechese over het gebed des Heren, het Onze Vader. Hij vroeg de mensen te reflecteren over het feit dat in dit gebed het woordje

‘ik’ afwezig is. Dan leert Jezus ons verder om om Zijn rijk te vragen en dat Zijn wil geschiedde mag. In de tweede helft van het gebed bidden we; geef ons ons dagelijks brood en vergeef onze schuld. Het gebruik van het meervoud valt hier weer op. Een christen vraagt nooit om brood voor hem alleen maar voor allen. In een christelijk gebed is geen plaats voor individualisme. Een waar christen bidt ook voor de mensen om hem heen. God leert ons zich ook verantwoordelijk te voelen voor de zusters en broeders om ons heen. Wij zijn allen kinderen van God en op het einde van ons leven zullen we geoordeeld worden over hoe wij hebben lief gehad. Geen sentimentele liefde maar medelevende liefde zoals die in het Evangelie gevonden wordt.

Oss. Rom.

De vrouw in de Kerk

Tijdens de misbruiktop in het Vaticaan in februari was een van de sprekers ook een vrouw nl. Dr. Ghisoni, ondersecretaris van het dicasterie voor

de leken, familie en leven. Woord van de Paus: Toen ik Dr. Ghisoni hoorde spreken, hoorde ik de Kerk zelf spreken. Dat wil zeggen, we hebben allen over de Kerk gesproken maar op dat moment was het de Kerk zelf die sprak. Een vrouw uitnodigen om te spreken betekent niet dat we de weg van een kerkelijk feminisme gaan betreden want elk soort van feminisme dreigt altijd een soort machisme te worden met een rok aan. Nee een vrouw uitnodigen om te spreken over de wonden van de Kerk, is de Kerk uitnodigen om over haarzelf te spreken. De vrouw is het beeld van de Kerk. De Kerk is een vrouw, een bruid en moeder. De logica van de gedachtegangen van Dr. Ghisoni waren precies die van een moeder en het eindigde met een verslag van wat er gebeurt als een vrouw een kind baart. Dit is het

vrouwelijk mysterie van de Kerk die bruid en moeder is. Deze vrouwelijk manier van denken zou veel meer geïntegreerd moeten worden in onze gedachten over de Kerk. Het gaat niet alleen over de vrouw meer functies geven in de Kerk – ja dat is ook goed en nodig – maar de hele manier van denken en van hoe wij de Kerk zien in categorieën van een vrouw.

Holy See Press.

Missieanimatie in Polen Opole (Agenzia Fides)

- De samenvatting van de activiteiten die vorig jaar zijn uitgevoerd door de Pauselijke Missie Verenigingen (PMS) van de individuele bisdommen en de initiatieven voor de volgende Buitengewone missiemaand oktober waren de belangrijkste onderwerpen van de bijeenkomst van de Nationale Raad van de PMS van Polen waaraan, naast de leden van de Nationale Directie, meer dan 40 diocesane bestuurders uit 32 bisdommen hebben deelgenomen. Verzameld in het heiligdom van St. Anne, in het

bisdom Opole, hebben leden van de Nationale Raad van 18 tot 20 februari de meest relevante missionaire activiteiten geëvalueerd die lokaal werden uitgevoerd. Het materiaal dat door de Congregatie voor de Evangelisatie van de Volkeren en door de Nationale Directie van de PMS voor de Buitengewone missiemaand werd voorbereid, werd gepresenteerd door P. Tomasz Atlas, PMS National Director, en door P. Maciej Bdziski, nationaal secretaris van POSPA en POPF. De bisschop van Opole, Mgr. Andrzej Czaja, in de homilie van de Mis, gevierd in het heiligdom van St. Anne, sprak de diocesane directeuren van de PMS toe, bedankte hen voor hun werk in de bisdommen en spoorde hen aan om enthousiast te blijven deelnemen aan de zendingsactiviteit van de kerk. De priesters die verantwoordelijk waren voor de missionaire animatie in het land, werden ook ontvangen door aartsbisschop Alfons Nossol.

(PDM / SL)

(Agenzia Fides)

Een haan op de kerktoren

Op de torens van talrijke kerken kunnen we een kruis en/of een haan zien. De reden voor het kruis is zichtbaar en duidelijk: het is het belangrijkste symbool van de christenen. Maar waarom een haan? De haan herinnert ons aan de tijd, dat Jezus gevangen werd genomen. Petrus, één van zijn apostelen, had Jezus beloofd om altijd aan zijn zijde te blijven. Maar Jezus zei hem: "Nog voor de haan kraait, zul je mij driemaal hebben verloochend." En dit geschiedde. Toen Jezus gevangen werd genomen, werd Petrus bang, dat hem hetzelfde lot

zou overkomen en verloochende hij Jezus drie keer. Vervolgens begon de haan te kraaien. Petrus was erg verdrietig, dat hij niet bij zijn vriend was gebleven.

Maar de haan heeft ook nog een andere betekenis: het is het eerste dier, dat het einde van de nacht aankondigt door zijn gekraai. Dat was belangrijk, want toen hadden de mensen nog geen wekker. Zijn gekraai duidt het einde van de nacht aan.

Met Pasen vieren wij de Verrijzenis van Jezus. Voor ons is de nacht van de dood voorbij en wij geloven, dat ook wij, als ons leven ten einde loopt, niet zullen blijven steken in de dood, maar dat wij voor altijd zullen leven bij God. Daarom ook is de haan op de kerktoren een symbool van het leven.

Bagamoyo is een van de oudste plaatsen in Tanzania, direct aan de Indische Oceaan gelegen. Haar naam betekent “leg uw hart neer”, want hiervandaan werden tot het einde van de 19e eeuw slaven naar Arabische landen verscheept en ze zouden hun vaderland nooit meer terug zien. In Bagamoyo voert Teddy Davis dagelijks de strijd van een zelfstandige vrouw. Zij heeft een kleine onderneming in landbouwproducten en andere voedingsmiddelen opgericht, waarin ze verschillende componenten verenigt: bloemen, creativiteit en een sociaal engagement.

Teddy Davis komt oorspronkelijk uit de stad Moshi die in het noordoosten van Tanzania direct aan de Zuidkant van de Kilimanjaro ligt.

Van daaruit trok ze naar Bagamoyo, waar ze een klein familiebedrijf, een Smoke House Store, opende. Eerst bestierde ze een Fast-Food-Restaurant, maar de zaken gingen niet goed. Dus wijdde ze zich aan de akkerbouw. Teddy overdacht hoe ze nieuwe markten kon aanboren en besloot iets origineels te doen: de Choya-wijn.

Teddy Davis.

Wijn uit bloemkelken

Eerst had ze geprobeerd ananas te verbouwen. Ze had de handen uit de mouwen gestoken en een akker besteld. Teddy is een vastbesloten en optimistische vrouw. Zonder valse bescheidenheid geeft ze onomwonden toe geen goede boerin te zijn, maar dat zou ze met haar vlijt weer goedmaken. Vlijt wierp vruchten af en de ananassen gedijden goed. Maar steeds weer moest Teddy 's morgens ontmoedigd vaststellen, dat dieven de begeerde vruchten 's nachts alweer hadden gestolen. Een snelle oplossing moest gezocht worden, en toen kwam het succesvolle idee: “Niemand zal een bloem stelen!”

Kortbesloten plantte Teddy in plaats

van ananas de Choya-plant aan. Choya is een soort plant die op veel plaatsen in Tanzania in het wild voorkomt. De Engelsen noemen ze Roselle of Red Sorrel. Haar wetenschappelijke naam is *Hibiscus sabdariffa*, meestal Karkadé genoemd. Voor de kleine dief is Karkadé nutteloos. Deskundig verwerkt wordt Karkadé echter smakelijk en rendabel. Men stelt daarvan een geliefde drank samen, die graag koel als sap of warm als thee gedronken wordt, en bij ons bekend staat als malven- of hibiscusthee. Oorspronkelijk komt de naam Karkadé uit de Ethiopische streektaal voor Karkadeb, wat hibiscusplant betekent.

Karkadé sap en thee zijn dus in Tanzania al wijd verbreid, en Teddy zou niets nieuws geboden hebben, als ze niet begonnen was uit de bloemkelken wijn en jam te maken.

Een Piri piri explosie

Het is vroeg in de ochtend en al heet. Wij proberen de hitte te ontlopen en wandelen naar het niet ver van haar huis gelegen landbouwbedrijf. Het stuk land is drie hectare groot en levert Teddy jaarlijks meerdere oogsten op.

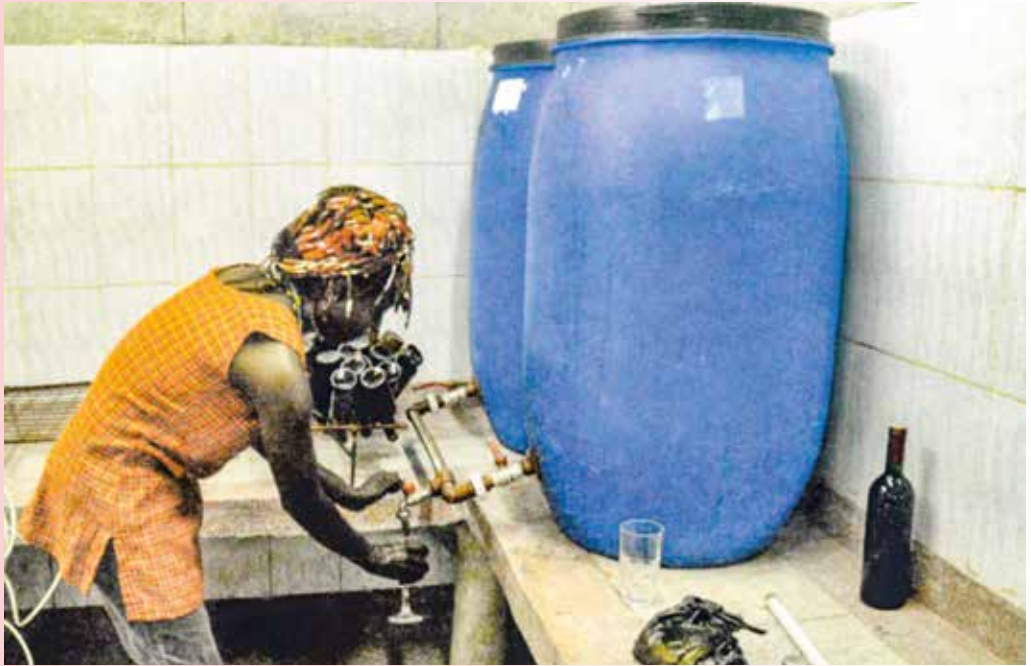

Daarnaast koopt ze bij andere landbouwers nog wat ze nodig heeft. Het is haar droom meer land over te nemen en te bewerken tot ze negen hectare heeft.

Teddy plukt enkele hibiscusbloemen. Met een stans scheidt ze de bloemkelken van de bloemen. Deze vlezige, purperode bloemkelken zijn het bijzondere deel van de plant. Vers kunnen ze bewerkt worden tot jam. Teddy droogt ze echter ook op een rooster in de zon, om daar later aftreksels van te bereiden. Deze robijnrode drank bezit waardevolle medicinale eigenschappen. Hij werkt pijnstillend, bevordert de spijsvertering en is ontstekingsremmend. Hij wordt bij ziektes aan de urinewegen gebruikt en is vanwege het hoge gehalte aan organische zuren ook goed bruikbaar bij chronische verstopping.

Teddy laat het niet bij aftreksels, zij wil wijn produceren. Daartoe moeten de bloemkelken zes maanden in vaten met gist, water en suiker gisten. De vaten staan bij Teddy in de kelder, die tamelijk eenvoudig maar doelmatig is. Als de karkadé-wijn klaar is voor de verkoop, heeft hij een alcoholpercentage van 14%.

Teddy tapt een glaasje van haar bijzondere wijn voor ons.

In haar Smoke House Store bereidt Teddy ook een scherpe saus uit hibiscus en piri piri, een soort chilipeper, waar de Tanzanianen dol op zijn. Ze kruiden daarmee hoofdzakelijk kip en patates frites. Teddy heeft het klassieke recept veranderd en het met knoflook en gember verrijkt. Bovendien moet zij ook hier op haar ervaring vertrouwen. Zij vertelt een vrolijke anekdote: Nadat ze de markten in de omgeving voorzien had van de saus, kwam ooit plotseling een bezorgd telefoontje: “De saus explodeert!” Snel moest alles weer teruggehaald worden. Ze had de saus zonder conserveringsmiddelen gemaakt om een onvervalst natuurproduct te bieden. Daarna gaf ze dit goede plan op en paste ze de geldende voorschriften toe. Tegenwoordig is elk product van de Smoke House Store voorzien van een

klein etiket, waarop de ingrediënten en de productiedatum en vervalddag staan.

De kunst van de wijnproductie

Men wordt niet zomaar wijnproducent. Teddy voltooide een cursus wijnproductie bij de gedeeltelijke overheidsorganisatie Sido (Small Industries Development Organisation). Sido staat onder directe controle van het Ministerie van handel, industrie en marketing en heeft o.a. tot doel de oprichting van midden- en kleinbedrijven in landelijke gebieden. Om dit te bereiken worden regelmatig opleidingen landbouwkunde en voedingswetenschap gegeven. Teddy benadrukt, dat ze weliswaar bij Sido nieuwe technieken om wijn te maken uit druiven heeft geleerd, maar dat ze haar eigen hibiscuswijn wilde creëren, want wijnproductie is een kunst.

Een moedige beslissing. Ervaring en wilskracht deden de rest. De productie begon officieel in 2011. Reeds na enkele jaren leiden de ervaringen tot grote tevredenheid. Teddy heeft de goedkeuring van de Tfd (Tanzania Food and Drugs Authority) voor de verkoop van haar wijn ontvangen, en de kwaliteit van de grondstoffen werd door de Tbs-laboratoria (Tanzania Bureau of Standards) gecertificeerd.

Maar er is nog een lange weg te gaan. De hibiscuswijn is weliswaar heel anders als de algemeen bekende wijn, hij kan echter nog niet met de wijnen uit de hoofdstad Dodoma of uit Zuid-Afrika concurreren. Bovendien is de kring van verbruikers klein: De meeste mensen zijn arm en kunnen zich geen product veroorloven dat als luxe-artikel te boek staat. Teddy hoopt het verkoopgebied te kunnen vergroten en denkt daarbij aan de metropool Dar es Salaam en andere bedrijvige steden in Tanzania.

Teddy's kleine onderneming biedt werk aan vier medewerkers. Zij worden bij verschillende stappen in het productieproces ingezet en leveren aan de lokale markt. Haar producten worden in de omgeving steeds geliefder. Onder het label Bagamoyo Wijn wordt haar wijn inmiddels op markten, in bars en in toeristische vakantiecentra aangeboden.

Het sociaal engagement

Dat is nog niet alles. Een bijzonder hoogtepunt in haar dynamiek is Teddy's engagement het ondernemerschap en de zelfstandigheid van de vrouw te bevorderen. Ze heeft een project met de veelzeggende naam 'Wake up women

De Bagamoyo wijn en jam van de Hibiscus bloemen.

group' ('vrouwen ontwaak groep') opgericht. Het project heeft tot doel een beurshal (showroom) op de stadsmarkt te openen, waarin de leden hun ambachtelijke producten tentoon kunnen stellen. Een deel van de winst (20%) vloeit in een gemeenschappelijk fonds dat voor de belangen van de groep gebruikt wordt. Daartoe behoren ook eventuele kredieten aan leden, die in financiële moeilijkheden geraakt zijn.

Trots toont Teddy de lijst met vrouwen die zich al bij haar initiatief hebben aangesloten en een bedrag hebben betaald om een gemeenschappelijke rekening te openen. Daarbij schroomt ze niet het beeld van de altijd vlijtige Afrikaanse vrouw te weerspreken en oefent kritiek uit: "Veel meisjes zijn lui en zonder aandrift. Of ze zijn te zeer de wil van hun man toegedaan". Ze hoopt op verbetering van de economische situatie en van de levensvoorwaarden van haar 'collega's'. En dat de vrouwen hun gewichtige rol als echte steun van het gezin en de gemeenschap bewust worden.

Francesco Cosentini

Laís Maria Pereira da Silva, 12 jaar, werd geboren en is opgegroeid in een deel van Rio de Janeiro Complexo da Maré genaamd, een van de grootste sloppenwijken -favelas- in deze Braziliaanse megastad. Ondanks haar jeugd is Laís al goed bekend met geweld, wanhoop en dood. Haar deel van de stad omvat 17 aparte gemeenschappen met een totaal van 130.000 inwoners. Naast vreselijke leefomstandigheden -waar een stuk brood vaak de hele maaltijd is- leven de mensen onder de constante dreiging van geweld.

De favelas van Rio worden gecontroleerd door verschillende criminele bendes. Iedere groep vervoert verdovende middelen door steegjes, die dienen als streng bewaakt transportnetwerk. Complexo da Maré is een van de gevaarlijkste wijken in de stad omdat er de twee voornaamste criminele bendes actief zijn, Comando Ermelo (Commando rood) en Terceiro Comando Puro (Zuivere derde commando). Iedere bende domineert tegenover elkaar gelegen delen van het gebied en is betrokken bij regelmatige vechtpartijen om hun territorium uit te breiden.

Laís woont in de Divisastraat, dat betekent de grens, in een sloppenwijk die Baixa do Sapateiro heet. Zij woont letterlijk op de scheidingslijn van de twee gebieden die gecontroleerd worden door de twee criminele organisaties. "Ze staan in de stegen en wisselen geweervuur uit. We moeten op de vloer van onze huizen gaan liggen; geen kamer is veilig. De schoten komen van voor en achter," zegt Viviane Pereira, een andere bewoner van Complexo da Maré.

Het geweld maakt het dagelijks leven

van Laís moeilijk. De scholen in het gebied moeten vaak lessen annuleren om veiligheidsredenen. "Als er geen vuurgevechten vlakbij de school zijn maar er wordt geschoten vlakbij huis," zegt Laís, "moet mijn moeder de docenten bellen om ons te waarschuwen de school niet te verlaten. Ik droom ervan dokter te worden zodat ik de mensen kan helpen en het mogelijk maakt voor mijn familie om naar een veiliger omgeving te verhuizen." De voorkanten van de huizen vertonen kogelgaten van verschillende grootte. In een poging zich te beschermen tegen verdwaalde kogels metselen sommigen hun ramen dicht; anderen bouwen ondergrondse ruimten waar hun families tijdens de vuurgevechten kunnen schuilen. Maar niet een is echt veilig. "Als het schieten plotseling uitbreekt, rennen we naar het eerste huis dat we zien. We kennen onze burens en we begrijpen allemaal de angst van deze momenten," zegt Laís, die er aan toevoegt: "Ik ben bang neergeschoten te worden".

"Op een middag was mijn neefje Ian, die toen 12 jaar was, aan het spelen op onze kleine binnenplaats. Kinderen mogen maar zelden buiten spelen," verklaart Laís. "Plotseling begon het schieten.

Vóórdat Ian naar binnen kon rennen was hij al neergeschoten. Mijn tante, Ian's moeder, rende naar beneden en vond haar zoon op de grond in een plas bloed rond zijn hoofd." De kogel ging aan de rechterkant van zijn hersenen naar binnen. Familieleden moesten tot na het schieten wachten tot zij hem naar het ziekenhuis konden brengen. Hij overleefde het, maar hij onderging veel operaties. Het resultaat is dat zijn motorisch vermogen is aangetast en het moeilijk is voor hem om te spreken.

"Ik was erg droevig toen dat allemaal met mijn neef gebeurde," zegt Laís. "Vandaag, zeven jaar later, speelt hij met ons, maar hij kan niet hard lopen." Ian is veroordeeld tot een rolstoel en herinnert zich heel weinig van wat er die dag gebeurd is. Maar zijn familie zal dat nooit vergeten. Laís leeft, samen met haar vrienden, onder een schaduw van vrees.

"Ik houd ervan met mijn vrienden te spelen en te rennen," vervolgt Laís, "Als we op straat zijn of in de steegjes vlakbij, ben ik bang dat een van ons geraakt kan worden." Hun geloof in God houdt Laís en haar familie op de been. Het zou gemakkelijk zijn de hoop te verliezen en wanhoop toe te laten onder de constante dreiging van geweld. "Maar temidden van het schieten," zegt ze, "is het mogelijk een kogelvrij geloof te behouden, en een teken van hoop te zijn voor anderen. Ik bid altijd tot God de ouders van Ian, mijn oom en tante, te steunen, en dat mijn vrienden niets slechts zal overkomen."

Isis Maria Vieira
Staf ACN
churchinneed.org
acn-canada.org

Op elke hoek staan zwaarbewapende bendeleden.

Toiletten, Sri Lanka

De huidige toiletten voor de kinderen.

Wij zijn Franciscanen TOR, en gesticht door een Italiaanse pater, don Luigi Piccenelli in 1876. Hij stichtte de Franciscanen Broeders van St. Vincent de Paul, later verenigd met de reguliere derde orde van St. Franciscus.

Nog onze dank voor de steun bij voorgaande projecten van onze congregatie. Ik wil u een nieuw project voorleggen. Onze pre-school in Inginiyagal maakt momenteel gebruik van zeer armzalige toiletten voor de kinderen. Ook het schoolgebouw is verwaarloosd. Sommige muren dreigen zelfs in te storten. Er moet hoognodig iets gedaan worden. Maar zonder steun van buiten af, is dit voor ons niet mogelijk. Om de hygiëni-

sche omstandigheden en de veiligheid van de kinderen te kunnen verantwoorden, moet er hoognodig gerestaureerd worden. Het is een schooltje voor arme kinderen van de lokale bevolking. Veel families zijn niet katholiek maar boeddhistisch. Maar wij maken geen onderscheid om goed te doen. De begroting voor het hele project is € 32.292,-. Voor alleen het sanitaire blok is € 4.166,- benodigd. Wij zijn uiteraard blij met elke bijdrage die u voor ons kunt missen.

Br. Roshan Wasantha TOR
Provinciale econoom
Vice Provincie van O.L.Vrouw van
Lanka, Bolawalana, Negombo,
Sri Lanka

Verkregen gunsten op voorspraak van de Zalige Maria Theresia Ledóchowska, Stichteres van de Congregatie van de Missiezusters van st. Petrus Claver.

Iedere maand bidden wij, Missiezusters van St. Petrus Claver, de noveen tot de Zalige Maria Theresia Ledóchowska. Met het vertrouwen dat wij als geestelijke dochters in haar hebben, leggen wij haar alle intenties voor van de personen die ons daarom hebben gevraagd.

U kunt uw gebedsintenties bij ons opgeven en zich bij ons gebed aansluiten. Het noveengebed sturen wij op verzoek toe. Wij beginnen de noveen iedere 28ste van de maand tot de 6de van de daarop volgende maand.

Gift uit dankbaarheid voor nieuwe woning, € 250,- . E. v. A.

ECHO BIDDEN VOOR ONZE OVERLEDENEN †

Mvr. J.W. de Waal-Marcusse - AFFERDEN GLD
Dhr. Mr. J.M. de Roy van Zuydewijn - AMSTERDAM
Dhr. W.J. van der Wiel - BERGHEM
Mvr. G.J. v.d. Donk-Banken - BOVEN-LEEUEWEN
Dhr. W.H.J. Heeswijk - BREUGEL
Dhr. M.F. Floren - DUIZEL
Mvr. M.M.J.G. Plouvier - HELMOND
Mvr. M.G.T. Geraeds-Hannen-HERTEN
Dhr. J. Verkerk - KOOG AAN DE ZAAAN
Dhr./Mvr. J.P.M. v.d. Brand - NISTELRODE
Dhr. en Mvr. H.J. Demuelenaere - ROGDEL
Dhr. J.Fr. van Dijk - SINT-MICHELSGESTEL
Dhr. S. Oudhuis - TUITJENHORN
Dhr. S.J.A. Abbing - ULFT
Dhr. Ir. J.P.M. Matthijssen - VUGHT

Heer, voltooi aan onze overledenen het werk van de verlossing.

U kunt, ook over uw dood heen, de missionaire kerk en de armsten helpen door ze in uw testament op te nemen.

Inculturatie

“Inculturatie is voor de katholieke kerk de incarnatie van het evangelie in inheemse culturen en tegelijkertijd de introductie ervan in het leven van de kerk” (paus Johannes Paulus II, encycliek *Slavorum Apostoli*, 1985, n° 21). Het is een dubbele beweging: aan de ene kant ontvangen culturen de christelijke boodschap op de diepste niveaus van hun eigenaardige mentaliteit, en aan de andere kant worden culturen omgezet in een ongepubliceerde uitdrukking van het christendom, binnen de kerk. *Wikipedia*